

Novica.

Davi je bela snežinka
iskala pot na zemljó,
pa je zašepetala
spotoma mi v uho:

»Nekaj prelepega ti povem!
Prav zares
še nocoj, še nocoj
Jezušček pride z nebes!

V vsako srčece malo
pride vam,
da boste pridni in dobri,
kakor je Jezušček sam...«

Padla je bela snežinka
v sneženi breg,
hitro se je skrila
v mehki sneg...

Čakala sem večera,
pa zares
tiho je sveta noč
prišla z nebes.

Radostno pozdravlja
luči jo sto,
v srčecih naših
pa je lepól...

Anica.

Janko Leban:

Neuslužni Ivo.

ala Ančka je sedela v svoji sobici ter je prav pridno pletla. Njena mama bo imela jutri god in jo je hotela razveseliti s parom nogavic, da ji s tem dokaže, kako rada jo ima in kako pridna je bila. Srce ji je utripalo od veselja, ko je videla, kako ji je delo tako lepo šlo od rok. Toda imela je mnogo dela, če je hotela pravočasno dovršiti nogavice. Niti za hipec si ni upala povzdigniti oči od dela. Zdajci se domisli, da je pozabila v šoli »Čitanko«, iz katere bi morala izdelati nalogo. Šola je bila precej oddaljena, in da bi ji ne bilo treba prekiniti z delom, je naprosila svojega bratca Iva, naj ji gre v šolo po knjigo.

»Ljubi Ivo, bodi tako prijazen ter skoči v šolo po mojo »Čitanko«, potrebujem jo še danes prav nujno!«

»Nimam časa, le pojdi sama!«

»Pa dragi Ivo, saj veš, da ne morem zdaj prenehati z delom. Nogavice moram splesti do jutri za mamičin god! Ti tako nimaš posebnega dela. Torej, teci, teci v šolo, prosim te!«

»Moram s Stankom iti na izprehod, obljubil sem mu to!«

»To lahko storiš, le »Čitanko« mi donesi prej!«

»Ne vem, kje se nahaja!«